

Nuuk, den 7. marts 2012

Råstofdirektoratet
Grønlands Selvstyre
Nuuk

Sendt til bmp@nanoq.gl

Bemærkninger til: Ansøgning om efterforskningstilladelse udvidelse af tilladelse nr. 2009/16

Denne indsigelse drejer sig overordnet om den manglende bæredygtighed og manglende anvendelse af BAT på energisiden i jernmineprojektet.

I nærheden af ISUA er der som bekendt uudnyttede vandkraftressourcer og – hvis man ellers vil – formentlig også mulighed for koordinering med vandkraftanlæggene i forbindelse med aluminiumsprojektet.

Min indstilling er derfor:

“London Mining bør ikke have yderligere tilladelser til efterforskning, udnyttelse mm, før mineprojektet bliver baseret på de tilgængelige vandkraftressourcer. Subsidiært bør enhver tilladelse betinges af, at den gives under forudsætning af, at London Mining som oprindelig planlagt baserer projektet på vandkraft i stedet for etablering af to dieselkraftværker på i alt 150 MW. “

Jeg skal indledningsvis gøre klart, at jeg bestemt er tilhænger af udnyttelsen af jernforekomsten ved ISUKASIA og andre mineralforekomster i Grønland (lige som jeg også tilhænger af aluminiumsprojektet), men det må være et ufravigeligt krav, at vandkraftressourcer udnyttes de steder, hvor det er muligt, hvilket også vil være i overensstemmelse med Koalitionsaftalens målsætninger.

De to dieselkraftværker vil medføre et CO₂-udslip på ca. 600.000 tons/år. Altså ca. en fordobling af Grønlands nuværende udslip på 650.000 tons (gnst. 2006-10). Uanset udfaldet af Naalakkersuisuts forventede aftale vedr. Grønlands reduktionsforpligtelse, er det set i et globalt perspektiv uacceptabelt at tillade et udslip, der kan undgås ved anvendelse af BAT – i dette tilfælde vandkraft.

Beregningerne bag disse tal kan forelægges, men fremgår også indirekte af London Minings (LM) eget præsentationsmateriale, hvoraf kan ses, at næsten 50% af de direkte driftsomkostninger (\$13,72 ud af \$29 pr. ton) går til diesel. Med den nuværende pris på diesel på 5,57 kr/l og den planlagte produktion på 15 mio tons/år vil den årlige udgift til diesel være i størrelsesordenen 1,1 – 1,2 mia kr (forbrug på mere end 200 mio liter diesel.)

En besparelse af den størrelsesorden vil kunne forrente og afskrive selv meget store investeringer i vandkraft på ganske få år.

Jernmineprojektet er bedømt ud fra LM's eget materiale så ekstraordinært rentabelt, at den meget store investering på 10+ mia kr. vil være tilbagebetalt på blot 32 måneder. Denne meget korte *pay back* tid er endda beregnet på baggrund af de relativt lave markedspriser på det kinesiske marked.

Den korte *pay back* tid skal ses i lyset af, at LM regner med mindst 15 års drift og sandsynligvis 30+ års drift. Det eneste argument, LM har anført for anvendelse af dieselkraft, er, at man på den måde kan komme hurtigere igang med udnyttelsen. Det er givetvis korrekt, men jernforekomsten løber ingen steder og der er ingen grund til at tro, at efterspørgslen eller priserne bliver mindre de kommende år.

LM har på informationsmøde udtalt, at man ved en forlængelse af udnyttelsestilladelse efter 15 års drift formentlig vil etablere vandkraftværk(er).

Det er åbenlyst absurd, at LM så ikke gør det allerede nu. *Pay back* perioden vil være meget kortere end 15 år.

Jeg er fuldt ud opmærksom på, at den vandkraftressource, der ligger nærmest minen (Tarsartuup Tasersua, 175-200 MW, nr. 06g i Nukissiorfiits register) mere eller mindre er disponeret til aluminiumsprojektet.

Men 40-50 km nord for ISUA- jernminen er der et uudnyttet vandkraftpotentiale (Sdr. Isortup Isua, nr. 07 d). Hydrologiske målinger i 1974-83 indikerede en kapacitet på 125 MW.

De andre vandkraftpotentialer, der har været undersøgt ifm aluminiumsprojektet har alle vist sig at være større, end de gamle målinger indikerede, så der er rimelig grund til at antage, at også 07.d-potentialet er større end 125 MW og derfor ikke alene vil kunne dække minens behov, men også havnens.

Jeg er også opmærksom på, at det givetvis medfører større anlægsinvesteringer at etablere et vandkraftværk der i forhold til det forventede ved Tarsartuup Tasersua, men udnyttelsen af vandkraftressourcerne bør være i overensstemmelse med målsætningerne i Koalitionsaftalen, fx afsnittet side 15 om:

Energi

Indenfor energiområdet skal der fortsat satses på udvikling af miljøvenlige energikilder, såsom vandkraft. Et Grønland, der primært henter sit energiforbrug fra grøn energi, er den bærende vision. Dermed vil landet også mindske sin afhængighed af udefrakommende energikilder.

Udnyttelse af vandkraftsressourcerne må ses i en sammenhæng

Jeg anbefaler, at Naalakkersuisut ser energiforsyningen til jernmine- og aluminiumsprojektet under et. Den teknologiske udvikling på smelter-området har i løbet af blot de sidste få år gjort, at de 650 MW, som Alcoa i 2007 regnede med som basis for en produktion af 340.000 tons aluminium om året i dag giver basis for 400.000 tons. Altså næsten 20% mere.

Man regner med at denne bedre udnyttelse af strømkapaciteten vil fortsætte.

Jakob N. Mathiassen, Nuussuaq 35-001, 3905 Nuussuaq, Grønland
Mail: jakobm@greenet.gl Tlf. i Grønland: +299 220348. Tlf. i Danmark: +45 2714 0828

Under alle omstændigheder må det være i Grønlands langsigtede interesse, at de tilgængelige vandkraftpotentialer nord og syd for ISUA udnyttes og føres ud til kysten senest på det tidspunkt, hvor jernminen ikke længere er i drift. Men hvis Sdr. Isortup Isua etableres allerede nu, vil den kunne kobles på det transmissionsnet, der skal føres ud til Maniitsoq. Det vil give både Alcoa og LM større sikkerhed i tilfælde af driftsforstyrrelser.

Det må være muligt for Naalakkersuisut at stille krav til og formidle et samarbejde mellem de to projekter.

Med venlig hilsen

Jakob Mathiassen